

Λυπάμαι εὐκρινὰ πὺ ἀπογοητεύω τὸ νέο μου συνάδελφο ἀπ' τὰ πρῶτά του βήματα. Μὰ τὸ κάνω τόσο ἄσπλάχνα γιὰ νὰ σταματήσω μιὰ τάση πὺ ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται καὶ σὲ μᾶς σὲ μέγαν κύκλο γιὰ ξερές, ἀχρηστες ἱστορικές ἐργασίες. Ἄν ἄλλοι λαοὶ μὲ μέγαν πληθυσμὸ καὶ πολὺ μεγαλύτερο ἀνθρώπινο ὕλικὸ μποροῦν ν' ἀποσποῦν ἀνθρώπους γιὰ «ἐνδιαφέρουσες» ἱστορικές ἐργασίες — ἔτσι γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα — ἡ φτωχιά πατρίδα μας χρειάζεται τὰ λίγα μπράτσα πὺ διαθέτει νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ γιὰ σοβαρότερες καὶ χρησιμώτερες. Καιρὸς εἶναι ἀκόμα νὰ τὸ νοιώσουν αὐτὸ οἱ νέοι μας τραβώντας χέρι ἀπ' τὴς δύο σύγχρονες ρωμείκες καταστρεπτικές ἀρρώστιες — τὴν ἀρχαιοπάθεια καὶ τὴν ποιηματοπάθεια. Τοὺς θέλουμε γιὰ κοινωνικὴ δουλειά, τοὺς θέλουμε γιὰ τὴ ζωὴ. Εἶναι κρῖμα νέοι μελετηροὶ κ' ἐξυπνοὶ, πὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τρεῖς ξένες γλώσσες — σὰν τὸ σ. — νὰ χάνονται σὲ τέτοιες ἀχαρες, νεκρὲς καὶ ἀχρηστες δουλειές. Ξέρουμε πὺς σ' αὐτὸ δὲ φταῖν τόσο οἱ ἴδιοι — ὅσο ἐκεῖνοι πὺ μποροῦν νὰ τοὺς ἐπηρεάσουν ἔχοντάς τους χρόνια μαθητές. Ξέρουμε πὺς ἔχουμε ἀκόμα χειρότερα νὰ περιμένουμε ἔτσι πὺς εἶναι σήμερα ἡ νομικὴ σχολή. Μὰ ὅσο περνᾷ ἀπ' τὸ χέρι μας δὲ θ' ἀφήσουμε νὰ μᾶς περάσει εὐκαιρία χωρὶς νὰ τὸ βροντοφωνήσουμε στὴ σύγχρονῃ φοιτητικῇ νεολαίᾳ: ἀφήστε τοὺς νεκροὺς νὰ θάβουν τοὺς νεκροὺς τους — γυρίστε τὰ μάτια σας στὴ σημερινὴ ζωὴ μὲ τὰ προβλήματά της καὶ ἀφιερῶστε τὴ δύναμή σας ὅλη στὴν πραγματικότητα, στὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδας σας.

A. ΤΡΑΝΟΣ

## ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ 'ΕΣΤΙΑΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

I. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ—ΣΤΑΔΙΟΥ 44

'Εξεδόθησαν: ΚΩΝΣΤ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΡΓΑ: ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ΣΕΛ. 468

Περιέχουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοτικωτάτου συγγραφέως ποιήματα καὶ πεζά. Τὰ δημοσιευθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς βιβλία, εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας καὶ τὰ ἀνευρεθέντα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀνέκδοτα (τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευόμενα).

Τιμῶνται διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 6

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΔΥΣΩΔΙΑ. Ὑπάρχει λοιπὸν καὶ «Ἀστυνομία ἠθῶν». Κολοκυθένια ὑπαρξῆ καὶ αὐτῇ, ἀφοῦ τόσο γελοῖα καὶ ἀνήθικα ἴσαμε τώρα μᾶς φανερώθηκε. Ὡστόσο μιὰ καὶ ὑπάρχει μιὰ τέτια ἀστυνομία, ἀπορούμε πὺς δημοσιεύονται στὴν ἐφημερίδα «Ἀστὴρ» τὰ «Ἀπόκρυφα θεατρικά μας παρασκηνία» — δηλ. ἓνα σαχλὸ καὶ κακοηθέστατο δημοσίημα. πὺ ἄλλο σκοπὸ δὲν ἔχει παρὰ νὰ γαργαλίσει, μὲ ξαδιάντροπες καὶ πορνογραφικὲς περιγραφές, τὸ γούστο τοῦ κοσμάκη καὶ νὰν τοῦ κλέψει τὴς πεντάρες του. Καὶ γιὰ νὰν τὸ πιτύχει αὐτὸ ὁ ἠθικώτατος «Ἀστὴρ» κυλάει στὸ βούρκο πρόσωπα καὶ μουντζουρώνει ὑπόληψες καὶ παρουσιάζει τὴν Ἑλλην. σκηνὴν σὰν ἓνα πορνεῖο ἀπέραντο καὶ ὀρθάνοιχτο στὸ κάθε μάτι.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ κ. Ζυμβρακάκη ἀντὶ νὰ κυνηγάει τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια, πὺ ἐπιτέλους καὶ ἀφιλιοῦνται στὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάππου ἢ σὲ κανένα ἀπόμερο κῆπο κανένα δὲ βλάπτουνε, καλὰ θάκανε νὰ πλώσει τὸ χέρι της, ὀπλισμένο πάντα μὲ τοιμπίδα, στὰ τέτια δημοσίεματα, πὺ ἀληθινὰ προσβάλλουν τὴ δημοσίαν ἠθικὴν καὶ μολύνουν τὸν ἀέρα μὲ τὴ δυσωδία τους.



ΕΚΒΙΑΣΗ. Κι ἀφοῦ ὁ λόγος γιὰ τὸν «Ἀστὴρα» σᾶς σερίβουμε ἀπὸ τὸ φύλλο τῆς περασμένης Τρίτης (σελ. 4, στήλη 6, κάτω κάτω) ἓνα χαρακτηριστικὸ παραγραφάκι πὺ σᾶς δείχνει μὲ ποῖο τρόπο ἐνεργεῖται ἀπὸ μερικὲς ἐφημερίδες τὸ λεγόμενον σαντάζ.

«Μολονότι γνωρίζομεν τὰ ὄνόματα τῶν ἠρώων τοῦ σκανδάλου μὲ τὰς συγκεκριμένας λεπτομερείας αὐτοῦ, ἐν τούτοις διὰ λόγους εὐνοήτους ἀποφεύγομεν νὰ τοὺς ἀναγράψωμεν».

Μὲ ἄλλα λόγια: Κύριοι, ἐλάτε αὔριο πρῶτ' πρῶτ' στὰ γραφεῖα μας νὰ μᾶς σκάσετε μερικὰ ἑκατοστάρικα, γιὰτὶ ἀλλιῶτικα θὰ βρεθοῦμε στὴ δυσάρεστη θέσῃ νὰ δημοσιέψουμε τὰ ὄνόματά σας καὶ τὴς «συγκεκριμένους λεπτομερείας».

Κι ὅμως ὁ «Ἀστὴρ», σὰν παραστάθηκε ὁ «Ἀρχισυντάχτης» τοῦ Ταγκόπουλου, ρωτοῦσε:

— Ὑπάρχει τέτιο ἀνήθικο δημοσιογραφικὸ γραφεῖο στὴν Ἀθήνα, σὰν αὐτὸ πὺ παρουσίασε ὁ Ταγκόπουλος στὴ σκηνή;



ΝΑ, Ο ΛΟΓΟΣ. Ἡ «Ἀκρόπολη» σὲ κάποιο φύλλο της κακίζει τοὺς κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Πετμεζᾶ γιατί δὲ δεχτήκανε τὴ θέση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πού ἡ Κυβέρνηση τοὺς πρόσφερε.

Ἔτσι, ἅμα τὸ πάρει κανεὶς τὸ πρᾶμα ξώφερσα, ρήχνει τὸ ἄδικο σ' αὐτούς. Βέβαια, ἔπρεπε νὰ τὴ δεχτοῦνε, μιὰ καὶ τοὺς προσφέρθηκε τέτια τιμητικὴ θέση πού θὰ μπορούσανε νὰ χρησιμοποιήσουν τὴ μόρφωσή τους καὶ τὴν ἐνεργητικότητά τους γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου.

Μὰ οἱ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Πετμεζᾶς δὲν εἶναι μόνο γεροὶ ἐπιστήμονες. Εἶναι κι ἀθρώποι μὲ ἀρχές, μὲ ὀρισμένο πρόγραμμα, μὲ δράση προδιαγραμμένη, κι ὄντας Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι θὰ ἐρχόντουσαν ἀπὸ μιᾶς κι ἀρχῆς σὲ σύγκρουση μὲ τὸν Ὑπουργό τους, ἃ δὲ θέλανε νὰ κάμουν ἀδαρῖα καὶ νὰ ρνηθοῦν τὸ πρόγραμμά τους.

Καὶ τὸ κάτω κάτω, μιὰ Κυβέρνηση ὅσο ἀνορθωτικὴ κι ἂν εἶναι, πάντα ἀντιπροσωπεύει καὶ κάπιο κόμμα πολιτικό, κ' ἓνας κοινωνιολόγος μόνο σὲ καθαρὰ σοσιαλιστικὸ κόμμα μπορεῖ νὰ νήκει καὶ αὐτὸ νὰ ὑπερετεῖ.



Ἡ ΚΛΩΤΣΙΑ. Ἄδικα φωνάζουνε μερικὲς ἐφημερίδες γιὰ κάποιον ἀξιόλογο κύριο πού φορώντας τὴ μάσκα τοῦ φιλεργατικοῦ τὰ κατάφερε νὰ χωθεῖ σὲ Βενιζελικὸ συδουασμὸ νὰ νᾶναι σήμερα, γιὰ δευτέρη φορά, βουλευτής. Ἄδικα λοιπὸ φωνάζουν οἱ ἐφημερίδες αὐτὲς κι ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλο νὰν τοῦ δώσει τὴν κλωτσιὰ καὶ νὰν τονὲ διώξει ἀπὸ τὸ κόμμα του.

Τὴν κλωτσιὰ πρέπει νὰν τοῦ τὴ δώσουν πρώτα πρώτα οἱ ἐργάτες, γιὰτὶ αὐτοὶ ξεγελαστήκανε κι αὐτοὶ τὸν ἐπιβάλανε, γιὰ ἀντιπρόσωπό τους, στὸν κ. Βενιζέλο. Μ' ἄλλους λόγους, αὐτοὶ τονὲ χρίσανε βουλευτή. Ἄφοῦ λοιπὸν οἱ ἐργάτες πειστήκανε, ἂν καὶ ἀργά, σήμερα πὼς ὁ κύριος αὐτὸς τοὺς κοροϊδεύει καὶ τοὺς ξεμεταλλεύεται χυδαιότατα, ἃς χαϊδέψουνε μὲ τὸ πόδι τους τὰ ψαχνά του κι ἃς τότε στείλουνε νὰ ξεκουράζεται στὶς δάφνες του. Ἡ κλωτσιὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἔρχεται δευτέρη.



ΦΑΡΙΣΑ·Γ·ΣΜΟΣ. Ὁ γυμνασιάρχης τοῦ Βαρδακείου κ. Λορεντζάτος καταγγέλθηκε ἀπὸ κάποιον Ἰσοῦττη καθηγητὴ τοῦ ἴδιου Γυμνασίου γι' ἄθεος. Τὴν ὥρα, λέει, πού οἱ μαθητὲς κάνανε μέσα στὴν

τάξη τὴν προσευκὴ τους, ὁ κ. Γυμνασιάρχης δὲ σταυροκοπήθηκε.

Ὁ καθηγητὴς αὐτὸς δὲν πούτηκε ἀκόμα. Σᾶς τὸ βεβαιώνουμε.



ΤΥΦΛΟΙ. Κάποιος μορφωμένος ξένος κληρικὸς, ἀληθινὸς Λευίτης, πού ζεῖ στὴν Ἀνατολὴ καὶ γνώρισε ἀπὸ κοντὰ ἀρκετοὺς δεσποτάδες μᾶς καὶ συζήτησε μᾶς τοὺς καὶ θαμπώθηκε ἀπὸ τὴ στενοκεφαλιά τους, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς, ἐπιγραμματικώτατα :  
— «Οἱ δεσποτάδες σας εἶναι τυφλοὶ, τυφλῶν ὀδηγοί».

Νά, συμπέρασμα σὲ ὅσα γράφουμε στὴν πρώτη πρώτη σελίδα σήμερα γιὰ τὸ διευθυντὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, τῆς Πόλης.



ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. Ὁ Παλαμᾶς παραπονήθηκε κάποτε, σὲ κάπιο ἄρθρο του, πὼς οἱ περισσότεροὶ μᾶς, γράφοντας δημοτικά, κρύβουμε τὰ ὀνόματά μᾶς, μασκαρευόμαστε μὲ ψευτονόματα, σὰ νὰ ἐγκληματοῦμε, σὰ νὰ κάνομε κάτι πού ντρεπόμαστε νὰν τὸ φανερώνομε στὸν κόσμο.

Νά, πού ὁ κ. Γρανίτσας ἔρχεται σήμερα νὰ δώσει τὸ καλὸ παράδειγμα. Πολιτεύεται ὁ κ. Γρανίτσας. Καὶ τὸ νὰ πολιτεύεται κανεὶς σημαίνει πὼς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κολακέψει ὅλες τὶς πρόληψες τοῦ κοσμάκη, γιὰτὶ ἀλλιώτικα ψῆφο δὲν παίρνει. Καὶ τὸ νὰ πολιτεύεται κανεὶς σημαίνει πὼς ἔχει κάπια φιλοδοξία, πὼς βλέπει κάπου πιδ ψηλὰ ἀπὸ τὸ βουλευτικὸν, καὶ δυστυχῶς ἢ δημοτικὴ γιὰ τὴν ὥρα δὲν τὶς ἐξυπερετεῖ τὶς τέτιες βλέψεις. Τοὺς εἶναι: μάλιστα ἐμπόδιο.

Κι ὁμοῦς ὁ κ. Γρανίτσας, σὰ βέρος Ρουμελιώτης, δὲ δίνει λεφτὸ γιὰ ὄλ' αὐτὰ μὰ ἔρχεται, μὲ τὴν ὑπογραφή του φαρδιά πλατιά, νὰ μᾶς μιλήσει ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Νουμᾶ». Ἄς τὸ δοῦν αὐτὸ ὅσοι ἀπὸ τοὺς δικούς μᾶς τρέμουν ἀκόμα καὶ τὸν ἦσκιο τους.

Σ' ὅσους φίλους μᾶς γράφουνε νὰν τοὺς στέλνομε τὸ «Νουμᾶ», ἀναγκαζόμαστε νὰ παρατηρήσομε πὼς μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰν τονὲ στέλνομε χωρὶς προπληρωμὴ. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ ἀπόφασή μᾶς εἶναι τελιωτικὴ.